

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ADVASTEROL – zgłoszenie nr 14 525 521

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 października 2020 r. w sprawie R 781/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalając w niej odwołanie Advanced Organic Materials, SA, utrzymano w niej w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów, w której częściowo uwzględniono sprzeciw B 2 624 370, odmawiając rejestracji (słownego) unijnego znaku towarowego ADVASTEROL nr 14 525 521 dla części towarów;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2021 r. – El Corte Inglés / EUIPO – Kassl (STUDIO KASSL)

(Sprawa T-7/21)

(2021/C 62/60)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kassl Holding BV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STUDIO KASSL” – zgłoszenie nr 17 882 647

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2020 r. w sprawie R 880/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie złożone przez wnoszącą sprzeciw i utrzymano w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 3 059 000, dopuszczającą do rejestracji unijny znak towarowy nr 17 882 647 STUDIO KASSL (słowny znak towarowy) w odniesieniu do towarów z klasy 25;
- obciążenie kosztami postępowania strony lub stron przeciwnych, które sprzeciwiają się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2021 r. – IFIC Holding / Komisja**(Sprawa T-8/21)**

(2021/C 62/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IFIC Holding AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. Franz i N. Bornemann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 2813 final z dnia 28 kwietnia 2020 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 2813 wersja ostateczna z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielenia Clearstream Banking AG zezwolenia na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczającego przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi.

Skarga jest oparta na następujących zarzutach.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
 - Zgodnie z art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty każda osoba (fizyczna lub prawna) ma prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy w postępowaniu administracyjnym i prawo do bycia wysłuchanym zanim zostanie podjęty jakiegokolwiek środek niekorzystny dla tej osoby.
 - Komisja naruszyła ten istotny przepis proceduralny, ponieważ nie poinformowała skarżącej, ani w żadnym momencie nie wysłuchała jej ani nie dała jej możliwości zajęci stanowiska na piśmie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia ram stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1101⁽²⁾ oraz wytycznych dotyczących stosowania ww. rozporządzenia⁽³⁾.
 - Zdaniem skarżącej pozwana naruszyła przepisy i zakres art. 5 rozporządzenia nr 2271/96, jak również prawo Unii wyższej rangi, udzielając skarżącej zaskarżonego zezwolenia w formie zaskarżonej decyzji z mocą wsteczną w odniesieniu do stanu faktycznego, który został zakończony w terminie.
 - Taki skutek wsteczny lub zgoda z mocą wsteczną są sprzeczne z prawem Unii, w szczególności w rozumieniu zasad sprawiedliwości i postępowania, które gwarantują przejrzystość, pewność prawa i ochronę uzasadnionych oczekiwań.